

Voor u gelezen

Geverfde kikkers

Martin Byttebier, Aquatropica Kortrijk

Na de discoglasbaarzen, fluocichliden, de papagaaicichliden (al dan niet gekleurd of getatoeëerd), vissen opgesloten in een sleutelhanger en allerlei andere misbaksels, dacht ik ongeveer alles te hebben gezien. Met toenemende ergernis moet ik echter vaststellen dat de Chinezen werkelijk niet te stoppen zijn in de creatie van monsterlijke misbaksels en hierbij alle regels van het dierenwelzijn vrolijk aan hun laars lappen.

Nu hebben ze blijkbaar hun pijlen gericht op amfibieën. Hun laatste creatie waarvan ik weet van heb, zijn geverfde Afrikaanse klauwkikkers.

Xenopus laevis of de Afrikaanse klauwkikker is in de aquariumhandel een zeer populaire soort. Soms zijn ze er te vinden in hun natuurlijke vorm, meestal echter als albino. De albinovorm was voor sommige Chinese handelaars blijkbaar niet goed genoeg en dus namen ze hun toevlucht tot het kunstmatig kleuren van de kikkers door middel van grote hoeveelheden industriële chemicaliën, die door de huid van de kikkers geabsorbeerd worden. Hier en daar wordt er zelfs geëxperimenteerd met het kleuren door middel van laserstralen.

Volgens de handelaars blijven die kleuren minstens vijf jaar zichtbaar. Nog steeds volgens de verkopers houden kinderen van die felgekleurde kikkers, omdat ze er zo vrolijk uitzien. Langs de andere kant zijn de aquaria waar deze ongelukkige kikkers verblijven, gela-

beld als “niet voor menselijke consumptie”. Dit wijst erop dat de kleurstoffen, die door hun huid opgenomen zijn, op de lange duur voor de behandelde kikkers dodelijk kunnen zijn. Experts vrezen dan ook dat duizenden kikkers vroegtijdig aan hun einde zullen komen door deze trend.

In België (Koninklijk Besluit van 21 februari 2005) en in de Europese Unie (Europese Richtlijn 2001/18/EG) is het bij wet verboden genetisch gemodificeerde vissen in de handel te brengen en te verkopen. Verder is het volgens artikel 36, 15° van de wet van 14/08/1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren verboden geverfde dieren (kleurbad, injecties van kleurstoffen) te houden en te verhandelen. Met andere woorden, zulke gedrochten gaan we hier niet in de handel vinden.

Het natuurlijk leven

Het natuurlijk leefgebied van het geslacht *Xenopus* bevindt zich in Afrika ten zuiden van de Sahara (Sub-Saharisch Afrika of Zwart Afrika) met een geïsoleerde populatie in de Ennedi-regio, noordoostelijk Tsjaad. Ze werden geïntroduceerd in delen van de USA, Mexico, Indonesië en Europa.

Het geslacht *Xenopus* behoort tot de familie PIPIDAE (tongloze kikkers) en omvat 19 soorten, waarvan de laatste, *Xenopus lenduensis*, vorig jaar beschreven werd.

Xenopus is afgeleid van het Grieks “xeno = raar” en “pous = voet”. Drie van de tenen aan elke voet hebben een opvallende zwarte klauw, vandaar hun populaire naam “klauwkikkers”.

De bekendste vertegenwoordiger van de klauwkikkers is *Xenopus laevis*. Deze soort kan een lengte bereiken van 12 cm en is, zoals de familienaam al laat vermoeden tong- en tandloos, en komt nooit uit het water. Hij kan tot 25 jaar oud worden en zijn natuurlijke kleur is camouflage grijsgroen.

Hij houdt zich op in draslanden, vijvers en meren.

Xenopus laevis wordt als een belangrijk modelorganisme gebruikt in de ontwikkelingsbiologie. Toen bijvoorbeeld ontdekt werd dat de urine van zwangere vrouwen de productie van oöcyten ⁽¹⁾ op gang bracht bij de klauwkikker, werden ze gebruikt als zwangerschapstest.

De populariteit van de klauwkikker, zowel in de wetenschappelijke wereld als in de dierenhandel, was er ook de oorzaak van dat *X. laevis* geïntroduceerd werd buiten zijn natuurlijk habitat. Zo zijn ze al te vinden in Chili, Frankrijk (departementen Deux-Sèvres en Maine et Loire), Indonesië, Italië (Sicilië), Mexico, Portugal (omgeving Oeiras), Engeland en de V.S.

Men neemt ook aan dat de klauwkikker bijgedragen heeft tot de wereldwijde verdwijning van amfibieën door de verspreiding van *Batrachochytrium dendrobatis* (schimmelinfectie).

1) De oöcyt is bij dieren de vrouwelijke geslachtscel in het ovarium. Door reductiedeling ontstaat uit de oöcyt de eicel.

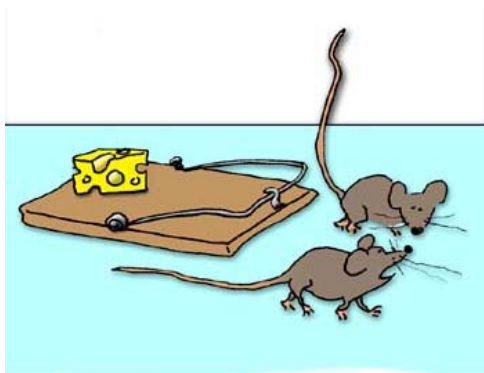
Bronnen:

Koninklijk Besluit van 21 februari 2005 tot reglementering van de doelbewuste introductie in het leefmilieu evenals van het in de handel brengen van genetisch gemodificeerde organismen of van producten die er bevatten. http://www.biosafety.be/LF/KBGGO_2005/KBGGO_TC.html

Richtlijn 2001/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 maart 2001.

http://ec.europa.eu/health/files/eudralex/vol-1/dir_2001_18/dir_2001_18_nl.pdf

Wikipedia

Ik niet, ik let op mijn cholesterol!

Mozes eerste en tevens laatste dag als redder.